

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

Gheorghe A. Cuza — Chestiunea naționalistă în raport cu problema cooperăției interstatice.

I. V. Emilian: Infrângere sau Izbândă.

T. A. Bălibanu: Din invențiile lui Iuda.

A. S. Angelescu: Bălăceala partidelor.

I. Sângeorgean: Un memoriu în chestiunea școlară.

† Costea Rovine.

Izbânda dela Neamț.

Pentru cine se strâng banii din timbrul pe pâine.

L. A. N. C. în Parlament. Adunarea Deputaților

Terminarea ședințelor din 18 Iunie 1931.

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaicu.

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

Congresele Confederației Internaționale Studentești

Publicăm mai jos traducerea cuvântării, rostite la Sinaia, în ziua de 9 August, de d-l profesor univ. Gh. A. Cuza, deputat L. A. N. C., cu prilejul deschiderii celui de-al XIII-lea Congres al Confederației Internaționale Studentești, precum și articolul complementar acesteia, al d-lui Gh. A. Cuza, apărut în „Universul“ Nr. 229 din 27 August: „Naționalismul în cadrul Congreselor Internaționale“. În ele se înfățișează o nouă latură a chestiunii naționaliste, pusă în raport cu problema cooperăției interstatice, declarații de cari ziarul jidovești s'au sesizat, comentându-le cu o notă de vădită îngrijorare și cu impertinența cunoscută.

Cuvântarea rostită de Dl Prof. univ. Gh. A. Cuza, deputat cu prilejul deschiderii solemne a celui de-al XIII-lea Congres al Confederației Internaționale Studentești, care a avut loc la Sinaia în 9 August 1931.

Doamnelor, Domnișoarelor,
Domnilor Studenți,

În calitate de membru al Comitetului de Patronaj al Congresului, exprim M. Sale Regelui, profunda grațitudine a acestui comitet pentru înalta Protecție pe care M. Sa a binevoit a i-o acorda.

Deschiderea celui de-al XIII-lea Congres Internațional Studentesc sub înaltul Patronaj al M. Sale, constituie pentru noi toți un eveniment istoric, care va rămâne adânc săpat în inimile noastre, precum și în analele Universităților de pretutindeni.

Domnilor Studenți,

Congresele Internaționale ale Studenților reprezintă o operă socială de o deosebită importanță. Ele au menirea de a se ocupa nu numai de interesele profesionale ale Universităților și de viața studenților, dar mai ales de a forma spiritul acestora la lumina ideilor superioare, care trebuie să-i călăuzească pe viitorii dirigenți ai destinelor Națiunilor.

Congresele Internaționale ale tinerimei universitare mai au drept scop de-a armoniza într-o strânsă colaborație, strădania izolată a popoarelor către progresul universal.

Utilitatea lor este mai apreciabilă astăzi mai mult decât oricând. Căci civilizația umană trece în momentul de față printr'una din cele mai primejdioase crize ce se rezumă în paradoxul: *Națiunile cari crează civilizația, lucrează la distrugerea lor, pentru a se conserva.*

Acest paradox va fi fatal dezvoltării ulterioare a omenirii.

Marele nostru savant D-l profesor N. Iorga, actualmente Prim Ministru al Țării, a stabilit că *naționalismul extremist* este cauza generală a gravului conflict care amenință civilizația umană. Împotriva acestuia, D-l profesor nu găsește de-cât două remedii: *școala și biserica*, recunoscând însă că ele au fost ineficace până în prezent.

Întrebarea se pune cum vor fi eficace în viitor?

Domnilor Studenți,

Naționalismul extremist este naționalismul izolat, fiecare națiune considerându-se numai pe sine și desconsiderând pe celelalte, ceace e contrar principiului lui.

Biserica și școala ar putea ajunge scopul lor, nu combătând naționalismul, ci afirmându-l în esența lui cea mai pură și în logica sa. Cu

alte cuvinte, respectând principiul lui la toate celelalte națiuni în limitele legitime ale dreptului și ale justiției.

Așa dar, școala mai ales, trebuie să propovăduiască naționalismul: nu „izolarea naționalistă“ pe care D-l profesor N. Iorga o denunță cu „naționalism extremist“, ci *apropierea naționalistă* prin cooperăția pacifică a tuturor națiunilor întru realizarea aceleiași opere umane.

Această cooperăție nu se poate însă realiza decât numai prin religunea creștină, singura care are ca dogmă fundamentală *fraternitatea*: Fraternitatea națiunilor dezvoltându-se prin munca lor productivă pe propriul lor teritoriu.

„Confederația Internațională a Studenților“, reprezentând învățământul superior al tuturor națiunilor, nu se poate constitui — credem noi — decât în „Confederația Internațională a Studenților Creștini“ propunându-și drept scop realizarea acestei fraternități umane, care se găsește în principiul religiei lor. *Școala și biserica vor înfăptui marea operă a civilizației*“, nu renunțând la naționalism, dar dezvoltând toate națiunile prin concursul tuturor.

Problemele economice, cari au ciclul lor, cum remarcă D-l prof. N. Iorga, cât și toate celelalte probleme naționale, impun studenților naționaliști creștini din toate statele, uniți în „Confederația Internațională a Studenților Creștini“, obligația de a le studia în comun, dar, în acelaș timp și mai ales, de a crea acel spirit de bună credință, de sinceritate și de dreptate, atât de necesar soluționării lor.

Acesta este scopul pentru care ne-am întrunit, acesta este spiritul care ne animă în clipa în care ne prezentăm aici, pentru a inaugura debaterile noastre prezentând M. Sale Regelui omagiile noastre cele mai respectuase și cele mai devotate.

*

Naționalismul în cadrul Congreselor Internaționale.

La prima vedere s'ar părea că aceste două noțiuni se exclud, naționalismul reprezentând conștiința egoistă a existenței popoarelor, iar congresele internaționale alcătuind una din laturile colaborării națiunilor pentru progresul și civilizația umană — afară de preocupările particulariste ale fiecărei din ele.

Cum, deci aceste două elemente antinomice pot sta alături? Cum, mai ales, poate fi conceput un congres internațional sprijinit pe piatra unghiulară a naționalismului?

Problema am pus-o cu prilejul deschiderii festive a celui de al XIII-lea congres al Confederației internaționale studențești, care a avut loc la Sinaia în ziua de 9 August.

Se impune dela început o distincțiune între naționalismul șovin, „izolat“ — cum îl numește d. prof. N. Iorga, naționalism care, prin pătimășa sa esență, se exclude din oricare cooperare internațională — și între naționalismul luminat, care, pornind dela individualitatea ce stă la baza existenței sale și alcătuind individualitatea celorlalte naționalități, presupune o colaborare strânsă cu ele.

Naționalismul egocentrist ajunge la o concluzie monstruoasă. Considerându-se numai pe sine și desconsiderând alte națiuni, își neagă însuși principiul existenței sale.

Destinele popoarelor sunt ca și acelea ale indivizilor. Ele sunt călăuzite de aceleași legi cari le domină existența și evoluția. Una din aceste legi inexorabile este necesitatea agregării umane. După cum indivizilor li se impune traiul în comun întru realizarea aceluiași scopuri, tot așa și statele își înfrățesc puterile pentru realizarea progresului omenirii.

O asemenea colaborare nu știrbește cu nimic conștiința forțelor și independenței naționaliste a statelor, după cum ind vizioși nu-și pierd personalitatea lor în lupta pentru existență. Ba, din potrivă; din bunele raporturi stabilite, se evidențiază ființa fiecăruia, începând acolo unde alta se oprește și sfârșind acolo de unde începe evidența vecinului.

Congresele internaționale au drept scop stabilirea de raporturi cât mai strânse între națiuni în spiritul solidarității umane.

Ele contribuie la unirea forțelor tuturor spre a facilita străduința

către idealurile cele mai pure, care animă omenirea.

Fiind, însă, vorba de o înfrățire de forțe, națiunile nu trebuie să uite că aceste forțe stau în munca lor productivă afinuală pe propriul lor teritoriu.

Colaborarea nu înseamnă contopire. Ci efortul comun pentru bunul fiecăruia, recunoscut și respectat de ceilalți. Acel „alterum non ledere, suum cuique tribuere“ al moralei juridice romane, este categoric și în raporturile dintre state.

Numai prin recunoașterea existenței naționale a vecinului, poți să-ți faci recunoscut naționalismul, numai prin respectarea drepturilor

aproapelui, poți să-ți faci din el un prieten, care să-ți dea mână de ajutor, unde și când trebuie.

Congresele internaționale au marea menire de a favoriza o cât mai profundă cunoaștere a națiunilor între ele, spre a evita încălcările arbitrare și inigue, spre a înlătura stăvilarele marelui opere de înfrățire umană.

Punctul de orientare al unei atât de grave probleme, nu poate fi decât principiul naționalist, singurul care stabilește în mod firesc linia ce demarcație între drepturile și datoriile fiecărei națiuni în spiritul equității, legitimității și fraternității.

Prof. Gheorghe A. Cuza
Deputat L. A. N. C.

Infrângere sau isbândă?

Duminică 9 August 1931 a avut loc în Prusia plebiscitul pentru dizolvarea anticipată a Landtagului, care normal, trebuie să trăiască până în 1932, când se dizolvă de drept.

Dizolvarea a fost propusă de organizația foștilor luptători „Stalhelm“ de culoare politică naționalistă, membrii ei putând face parte din orice partid. Propunerea de dizolvare a fost adoptată și de național-socialiști, ca un protest împotriva guvernului social-democrat, sub care Germania a atins cel mai mare număr de șomeri (4—5.000.000), guvern cu miniștri jidani, cari au avut grija să scoată învățământul religios din școlile de stat înlocuindu-l cu exhibiții nudiste și c. r. sfidând voința celor 6 milioane și jumătate de voturi pentru svastică, ce-au trimis 107 deputați în Parlament, întreprind cea mai cumplită prigoană împotriva hitleriștilor, prigoană care merge până la tănuirea ucigașilor, cari în mai puțin de un an au luat viața la 38 de conducători național-socialiști.

Comuniștii, potrivit sistemului lor de a canaliza nemulțumirile și de a transforma orice mișcare în bază de acțiune bolșevică, au declarat că vor vota pentru dizolvare. Curând însă și-au dat seama că simpatiile masselor, cari se îndreaptă spre Hitler, nu vor da Prusiei un Plebiscit roșu, ci de cea mai pură nuanță naționalistă și nu numai că s'au abținut dela vot, dar au căutat prin toate mijloacele să zădărnicească reușita plebiscitului.

Social-democrații dela guvern, pe lângă ilegalitățile ce-au comis

în timpul campaniei electorale: arestări, suspendări de ziare, întruniri interzise, publicarea forțată în ziarele hitleriste a manifestelor guvernamentale, au recurs la o drăcească metodă de intimidare, recomandând partizanilor să nu se prezinte la vot, pentru a fi cunoscuți toți acei cari vor vota pentru. **Votul a fost deci pe față** și cu toate acestea **10.000.000 Prusieni s'au declarat fătis pentru Hitler**, căci numai el era în luptă. **Trei zeci și șapte la sută din totalul celor cu drept de vot, când știut este numai 10% își exercită acest drept în mod obișnuit, această nemai pomenită afirmare de conștiință, este numită de jidanii dela „Lupta“ și „Adevărul“ . . . infrângere.**

În Pomerania, din 1.207.955 de cetățeni majori, au fost 659.350 pentru dizolvare, adică 54,5%; în Merseburg din 974.209 au fost 528.369 pentru, adică 54,1% și așa mai departe.

Și această verificare de popularitate s'a făcut numai în Prusia, național-socialiștii fiind cu mult mai puternici în Bavaria, Thuringia, Fraunschweig, Oldenburg, Baden și Saxonia

Deci departe de a fi infrângere, **Plebiscitul dela 9 August 1931 este o mare victorie a național-socialiștilor germani**, mai strălucită chiar decât cea reputată la 14 Septembrie 1930, când au obținut 6.500.000 voturi în întreaga Germanie.

Victoria hitleriștilor nu înseamnă revizionism, nu înseamnă războiu, ci lovitură mortală pe care o primește **Israelul**, (de aceea atâtea schelăituri

anticipate în anumita presă); izbânda hitleriștilor este izbânda naționalismului creștin, dela care și Franța își așteaptă mântuirea, și Spania, care este astăzi condusă de niște masoni, și noi, cari vrem să ridicăm drapelul cu Svastica pe culmile cele mai înalte.

Fără izbânda naționalismului creștin, umanitatea nu poate propăși și Pacea, dorită de toată lumea, nu poate exista.

Ion V. Emilian
București.

Din invențiile lui Iuda

„... Orbiți de patimi pseudo-creștinii (*adepti ai lui Satan!*) nu vreau să știe de cursele pe cari i le întind urmașii lui Iuda (*fiii lui Satan!*)...“ Scriam în zilele aceste într-un ziar de provincie.

Problema jidovească nu este o chestiune bagatelă după cum o cred și cei mai buni creștini ori preoți. Ea este de-o importanță capitală atât pentru Țară, cât și pentru Biserică și pentru toți singuraticii creștini. Prin șiretlicuri și mârșăvii — recomandate chiar de către „legea lor sfântă“ *Talmudul* — Jidovii au știut să se înfigă bine în inima pământului Țării Românești și să îndrepte toate venitele Țării prin mâinile lor cleioase.. Azi, prin lășitatea noastră și egoismul lor obraznic-jidovesc, ei au dreptul să se numească *proprietarii celor mai importante fabrici, conducătorii, ori cel puțin sugacii minelor de cărbuni, argint și aur, înmagazinatorii sondelor de petrol, încassatorii dobânzilor criminale* de pe la nenumăratele bănci, *vampirii pământurilor* lucrate cu trudă și sudoare românească, *pustiitorii pădurilor* uriașe din codrii seculari (cari au fost fortărețele strămoșilor noștri în vremuri de cumplite bejenii!), ba chiar *îndrumătorii* — cel puțin indirecti — ai Țării noastre prin afurisita „*Franc-Masonerie*“: *cel mai periculos dușman pe care l-a avut vre-odată Țara Românească*. Și prin nenumăratele lor acțiuni fățișe și secrete, ne duc la ruină scumpa noastră Țară, iar ei — cu o bucurie demonică — privesc la ea cum pe zi ce merge se veștezește. Azi, cântecele de revoltă găesc tot mai mult teren, iar „*Cântecul Moților*“ s'a generalizat... și-l cântă Românii pe o melodie trăgănată și duioasă, de țî se rupe inima: *munții noștri aur poartă, noi cerșim din poartă 'n poartă...*

Da, căci Jidovii, cari înainte cu un secol, aproape nici nu erau în Țara Românească, au pus stăpânire asupra tuturor izvoarelor de venit materiale, prin cari storc fără de milă și ultima vlagă ce mai este în

„goi“ (pe care Talmudul lor îl numește câine, porc, dobitoc, fără nici un drept de proprietate)... Priviți pe cei ce — după Talmud — singuri au dreptul de stăpânire absolută asupra noastră și a bunurilor noastre, cum conduși de patima lor nesațioasă de „proprietate“ și „dominație“ se vâra în toate instituțiile Țării — desigur la loc de conducere, — pe cari le supun apoi intereselor proprii — jidănești — și cari, în mod inconștiu, devin astfel dușmanele națiunii pentru prosperarea căroră au fost întemeiate!...

După două mii ani de luptă cu creștinismul, „cel mai blestemat popor“, care a ucis pe un Dumnezeu, și-a câștigat experiență suficientă, pentruca azi să poată pune în aplicare multiplele-i planuri infernale, ca și cel de-a distruge creștinismul prin imoralitate, ori de-a subjuga națiunile prin comunism și bolșevism. Iar pentruca mai curând, și sigur, să ajungă la rezultatul dorit, au pus mâna pe presă. Presa jidovească, destul de puternică la noi, induce în eroare pe cetățeni prin tot felul de fraze bombastice cuvinte atrăgătoare (dreptate, egalitate, fraternitate) cari sunt numai în teorie și la aparență; prin sisteme economice, ca socialismul și comunismul, sub a căror mască se ascunde *bolșevismul anarhist* (sub care Românul ar fi proletarul muncitor, iar Jidanul stăpânul, conducătorul îmbuibat — ca în lojile francmasonice!) Tot prin presă fac atentat la „morală creștină“, pe care vreau s'o pervertească prin scrieri pornografice, romane senzaționale, chipuri obscene. „Cultul cărnii“ susținut de Jidani, „concursuri de frumusețe“ — „missuri“ — patronate și conduse de francmasoni, „stranduri mixte“ pe cari au izbutit să le introducă și la noi, „casele de toleranță“ conduse de jidoavce spurcate, etc., etc., — iată tot atâtea mijloace de demoralizare a goimilor.

Acelaș scop criminal îl urmăresc prin cinematografe imorale și teatre decăzute.

Și cât sunt de rafinați în munca

lor distructivă, de după culise. Cât de șiret știu să lucreze — prin pseudo-creștini — ca noi să nici nu bănuim, că aceste și alte imoralități răspândite sub pretextul „culturii“, „științei“, „artei“, „literaturii“, sunt *sugestiile Judei* — după cum zice regretatul savant, cu renume mondial, Dr. N. C. Paulescu. Și când te gândești, că toate aceste — mai nou — pătrund și în școlile românești... că școlile încep să-și dea tot mai mult pe față „spiritul pervers și ateu“ în care sunt conduse... că în manualele școlare mai ușor vei găsi cuvinte, ori minciuni jignitoare la adresa Bisericilor românești, decât la adresa *Talmudului, Cahalului, ori Franc-Masoneriei*, când te gândești, că în școlile noastre românești, elevi români-creștini sunt opriți dela bisericească spovedanie și împărtășanie..., că se pun tot felul de dificultăți studiului Religiei, că nu se dă nimic pe educația morală-creștină, numai pe cea jidovească, numită „laică“... la ce alte concluzii poți ajunge, decât că — și mi-e groază să exprim acest adevăr — și școlile noastre stau sub ordine și sugestii francmasono-jidovești.

Nesațiosul Iuda nu e săturat încă... el își face loc, se vâra pretutindeni, în forța publică, officii, face totul, pentruca el ori slugile lui (francmasonii) să ajungă șefi, conducători și în puterea executivă legislativă și judecătorească și... iată adevăratul Canaan pe pământul românesc!... Mituesc în dreapta și în stânga, corup funcționarii, influențează, sugestionează, ordonă după cum le place, după cum pretind interesele, „Cahalului“ și orbul de Român — care, dacă ar vrea, cât ai bate în pălmi s'ar scăpa de lepra jidovească — nu vrea, ci se lasă condus, ca ursul — cu veriga de nas — și joacă după cum le cântă „hahamii“, cei cu „omoruri rituale“...

Vai însă de acele instituții, cari nu vreau să se supună voinții lor satanice! Se mișcă ladul cu toate puterile oculte, în frunte cu vecinic fidela școală a Jidăniei — Franc-Masoneria — pentruca să distrugă pe „răsvrățiții rebeli“ și „instituțiile lor periculoase“... Așa ne explicăm noi ura pe care Jidovimea a purtat-o totdeauna Bisericilor creștine și în special Bisericilor Catolice; așa lupta de desființare pe care au pornit-o împotriva lor prin calomniile ordinare, mijloace ascunse și josnice... când la sfat, în loji francmasonice își întrunesc tovarășii de luptă... „să ne facem agenții

(secreți) turburărilor și nemulțumirilor interne din toate bisericile creștine; să ținem mereu încordate atitudinile lor reciproce... să împiedecăm din rășputeri mult dorita „unire“ a bis. creștine (în special a bis. ortodoxe și catolice!)... să ne punem toate eforturile, pentru ca să se divizeze în cât mai multe secte eretice... și așa pe neobservate să le pregătim peirea... Nu uitați însă, că cel mai puternic și fioros dușman al jidano-franc-masoneriei este Catholicismul. Impotriva acestuia să pornim întâi campania de distrugere. „Așa vorbește Iuda-infamul și bieții franc-masoni — ca niște că-

ței lipsiți de voință — ascultă... și se supun ordinelor venite de „sus“ ..

O Isuse, când ne vom trezi odată și noi?! Când vom ști să ne apărăm Neamul cu mijloace drepte și legale, de cei ce îl sugrumă?... când sufletul, de cei ce vreau să-l piardă?... și... când vom sări în apărarea Ta, căci călăii și azi te zbičiuiesc și scuiță și azi te insultă și... vreau să te ucidă...!?!...

Să tăcem, să închidem ochii și... să ne ascundem toți câți suntem lipsiți de conștiință!...

Preot-prof. Teofil A. Bălibanu.
— Sălăgiu —

Acum la a doua numire, pe deplin încrezuți în loialitatea și înțelegerea organelor în drept, în ziua de 2 Iunie 1931, de împreună cu primarul comunei, în persoană, am depus la Revizoratul școlar al județului Someș — în mâinile dlui revizor Ciupe — cererea următoare:

„Domnule Revizor Șef,

„Primindu-Vă încunoștințarea de sub No. 1475 din 28 Mai a. c. despre transferarea la școala noastră din Iclozel — cu ord. Onor. Minister No. 65895—1931 pe ziua de 1 Septembrie 1931 a dlui Soós Iuliu înv. în Sântioana și văzând că ne lăsați ca să-i dăm concursul pentru ocuparea postului și să-i predăm averea școlară și gestiunea comitetului școlar, cu onoare Vă rugăm să binevoiați a lua la cunoștință următoarele:

„Suntem surprinși în modul cel mai neplăcut, când vedem că s'a luat aceasta măsură, de a impune din nou pe acest învățător maghiar și înrudit în comună, dupăcum s'a încercat și înainte cu vr'o câțiva ani.

„Între împrejurările noastre venirea acestui învățător ia chipul unei insulte aduse elementului românesc. Comuna Iclozel are majoritate absolută de locuitori români. Față de 393 Români sunt 221 Unguri și 5 evrei. Ungurii au preot învățător în loc și au o ținută de puternic șovinism. În acest aluat de maghiarism bine situat și întărit culturalicește are rudenii învățătorului maghiar transferat la școala noastră românească, cu menirea ca să dea educație și instrucție odraslelor noastre.

„Acest lucru însă este un non sens și o imposibilitate.

„Neputând noi păcătui împotriva conștiinței noastre și a demnității naționale, trebuie să Vă spunem că cele lăsate în comunicarea DV. nu le putem împlini și adecă nici noi și nici un suflet românesc nu se va putea dejiși pentru a preda școala românească unui străin — cointeresat în clica șovină dela noi.

„Vă rugăm ca să luați măsuri pentru revocarea transferării făcute în fel greșit și să mențineți pe învățătorul actual Ioan Ghioroltean, care și-a făcut cu conștiințiozitate și pe deplin datoria sa de învățător român.

„La cazul că ați nesocoti această dorință a noastră și nu ați face

Bălăceala partidelor.

Partidele politice sunt în agonie. În speranța de a se salva, se atârână ca înecatul de bietul... puiu plutitor! Toate, .. dar, absolut toate se sbat, se bălăcesc. Băltoaca politică murdară la fund a început... de mult, să se tulbure.

Matadorii cluburilor, așa zișii ași și corifeii ai minciunii electorale, au dat faliment, însă nu cu șanse de reabilitare — căci masca diferitelor nume ce și-au înmormutat, a fost dată jos. Destrăbălarea politică mascată... nu mai are masca, și, urâțenia, golicuinea, imoralitatea practică la adăpostul unor firme aurite, precum și nepermisele mijloace, ce le poate întrebuița cineva pentru atingerea scopului, au fost descoperite; precum și însuși scopul: căpătuirea.

În fața acestei situații partidele au început a da din mâini, dar totul e zadarnic!

Băltoaca e prea murdară ca să se mai poată pescui și în apă tulbure! Peștele vizat se ferește de undița partidelor.

Venirea Majestății Sale Regelui... e punct... pus imoralității și neorându lli demagogice, practică în această „bleagă țară“, de cațavencii luați din drum pentru a fi puși unde nu trebuie.

Organizațiile politice de ieri — partidele — clocitoarele tuturor mârșăveniilor, hoțiilor și matrapaslăcurilor de stat — azi — sunt în agonie.

Dovadă, acum în urmă, alegerile dela Neamț, unde au învins organizațiile naționaliste, luptând umăr la umăr, contra partidelor politice.

A. S. Angelescu
— Argeș —

Un memoriu în chestiune școlară.

Publicăm mai jos memoriul — cerere, adresat dlui Prim-ministru și Ministru al Instrucțiunii, privind constatările și protestul — Comitetului școlar din comuna Iclozel, jud. Someș.

Domnule Primministru,

Cu profundă durere trebuie să Vă aduc la cunoștință tragedia școlaii românești din comuna Iclozel, jud. Someș, — unde sunt paroch și președintele comitetului școlar — ca să vedeți felul în care se lucrează și halul la care am ajuns.

Trecând la penzie vrednicul învățător Ioan Aștilian, la postul devenit vacant a fost transferat învățătorul Iuliu Soós din comuna Sântioana.

Acest învățător, care înainte cu 10 ani era învățător la școala maghiară reformată din Iclozel și a refuzat la timpul său jurământul de credință față de Statul Român, în urmă a trecut la stat și acum a două oră i-a reușit să câștige numirea la școala de stat românească din Iclozel. Anume, înainte cu 4 ani a fost pensionat fără voie fostul învățător român Ioan Aștilian și în locul lui a fost numit Iuliu Soós. Reclamându-se atunci la Inspectoratul Cluj, s'au revocat dispozițiile.

ceace cerem, binevoii a ne considera de demisionați și să luați la cunoștință că va trebui pe orice cale legală să oprim intrarea unui strein de neamul și idealurile noastre în școala românească dela noi, iar pentru orice urmări neplăcute, având în vedere dreptatea evidentă a punctului nostru de vedere, declinăm orice răspundere“.

Iclozel, la 1 Iunie 1932. — Semnăturile întregului comitet școlar.

Cu toate că domnul Revizor, în chiar fața noastră, a pus rezoluția de înaintare a cererii, așa am înțeles că s'a dosit aceasta prin birourile Revizoratului. Fapt este, că fără ca să fim învredniciți de răspuns timp două luni, în ziua de 25 August a. c. se prezintă învățătorul Iuliu Soós cerând predarea școlii.

Cu onoare țin să menționez că subsemnatul până în clipa prezentării sale nici chiar nu l-am văzut în viață pe numitul domn învățător și nu l-am cunoscut prin urmare. Durerea și indignarea sufletului meu de Român s'a accentuat, când am aflat că acest domn nici nu știe românește, fiind nevoiți ca pentru lămurire deplină — la cererea domniei sale — să ne înțelegem ungu-rește.

Conform celor aduse la cunoștința Onoratului Revizorat am declarat, cumcă considerându-mă demisionat din funcția de președinte al comi-

tetului școlar, nu sunt chemat ca să-i predau școala și l'am îndrumat ca să se prezinte la biroul notarial, ceace a și făcut.

Dupăcum sunt informat pe cale particulară, acest domn învățător ar urma să fie pus în stăpânirea școlii chiar cu forță din partea autorității administrative și a jandarmierii, bineînțeles la intervenția Revizoratului. În acest caz, ceace nu pot crede ca să urmeze, dupăce însuș Excelența Voastră Veți avea cunoștință de acest ne mai pomenit caz, școala va rămâne goală, dupăce nici un copil de Român nu va cerceta școala, iar copiii de Unguri au școala lor confesională reformată.

Cu toate acestea am fost în credința, cumcă Revizoratul școlar al județului Someș — văzând profunđa greșală a gestului său — va reveni. Azi însă din nou se prezintă dnul Iuliu Soós solicitând intrarea în școală.

Văzând această situație, am ținut ca să Vă aduc la cunoștință cele de mai sus, fiind convins că Veți face cele ce se cuvin pentru înfierea unei astfel de dispoziții și stabilirea răspunderilor, remediind totdeodată situația.

După cari sunt Excelenței Voastre Iclod, la 5 Septembrie 1931.

Cu deplină onoare :

Protopop *Iosif Sângeorgean*
— Someș —

partidelor politice, au rămas uluite în fața forțelor naționaliste-creștine, cari au știut să se impună, așa dupăcum momentul a cerut.

Pentru cine se strâng banii din Timbrul pe pâine.

„Ziarul „Solia Dreptății“ publică lista celor, cari au beneficiat de prima pentru exportul cerealelor prin vama Curtici, listă în care nu figurează nici un Agricultor!

„Iată, între alții, pentru cine se aplică timbrul pe pâine:

„Salamon Leipnicker Arad, lei 60.000; Tenner & Böhm Arad 15.000; Tenner & Böhm Arad, 118.000; Gardos & Bornstein Arad, 30.000; Rado & Weisz Timișoara, 180.000; Ludovic Messer Arad, 15.000; Gardos & Gamer Arad, 15.000; Frații Neuman Arad, 58.500; Leopold & Rona Timișoara, 90.000; Salamon Leipnicker Arad, 30.000; Salamon Leipnicker Arad, 45.000; Salamon Leipnicker Arad, 30.000; Kardos & Gamer Arad, 45.000; Gardos & Bornstein Arad, 120.000; Wilhelm Klein Timișoara, 30.000; Tenner & Böhm Arad, 15.000; Frații Neuman Arad, 58.500; Tenner & Böhm Arad, 30.000; Gardos & Bornstein Arad, 15.000; Francisc Mandl Aradul-Nou, 30.000; Francisc Mandl Aradul-Nou, 30.000; Francisc Mandl Aradul-Nou, 15.000; Salamon Leipnicker Arad, 30.000; Fischer Bela Timișoara, 45.000; Gardos & Bornstein Arad, 135.000; Frații Neuman Arad, 97.500.

„Și dacă s'ar cerceta registrele tuturor celorlalte vămi, s'ar putea constata acelaș lucru: samsarii și acaparatorii de cereale sunt cei cari profită de prima de 10.000 de lei de vagon, nu producătorii!“

(„Universul“).

„Satul“

A apărut No. 9—10 al revistei de cultură populară „SATUL“, cu un bogat material, în 32 pagini mari, cu numeroase figuri, reprezentând scene din viața satelor.

Conține frumoase povestiri, cântece, poezii, sfaturi practice asupra culturii și gospodăriei românești, folclor, etc.

Singura revistă populară, care nu face nici un fel de politică, scrisă pe înțelesul satelor și recomandabilă tuturor știutorilor de carte dela sate.

Redacția și administrația :

Prelungirea Polonă No. 17
București III.

† Costea Rovine

Cunoscutul luptător, scriitor și poet naționalist Costea Rovine, autorul lucrărilor naționaliste: piesa „Svastica“, romanul „Ariavarta“ și al „Doinelor Svastice“, a decedat în ziua 16 Aug. a. c., în București.

Plângem cu lacrimi amare dispariția încă a unui frate de luptă, mort în floarea vieții, plin de suflet și energie.

Dumnezeu să-l odihnească în pace alături de ceilalți dispăruți, neuitați, ai noștri, iar îndureratei familii cele mai simțite condolețe.

Cei ce vor a contribui la ridicarea unui bust al decedatului, pe mormântul său ca aducere aminte a luptei sale naționaliste, sunt rugați a trimite prețioasele contribuții, la adresa revistei noastre, — menționând aceasta — contribuții ce se vor trimite apoi soției defuntului Felicia Costea Rovine — București.

Izbânda dela Neamț

Duminecă 30 August a avut loc alegerea parțială dela Neamț, alegere ce s'a terminat cu complecta cadere a partidelor politice, față de strălucita învingere a naționaliștilor-creștini, cari au susținut candidatura dlui *Corneliu Zelea-Codreanu*, șeful Legiunii Arhanghelul Mihail.

Di C. Zelea-Codreanu a obținut 11.176 voturi; Liberalii 7.214; Național-țărăniștii 6.120; Liberalii georgiști 3.448; Blocul muncitoresc 255 și Liga Vlad Țepeș 65.

Această izbândă, este asemănătoare celor din alegerile din Iunie c., când naționaliștii-creștini, susținând candidaturile Ligii Apărării Naționale Creștine, au bătut chiar și Guvernul-Uniunea Națională, în cele 3 județe *Suceava, Răzani și Storojineț*. Partidele au fost înfrânte de altfel, în județul Neamț, și la alegerile din Iunie, când după Guvern-Uniunea Națională, cele mai multe voturi le-a obținut L. A. N. C.

Presa jidovească, precum și presa

L. A. N. C. în Parlament

Cu numărul de 1 August al Revistei noastre am început publicarea Debaterilor Parlamentare din sesiunea extraordinară dintre 15 Iunie—14 Iulie 1931, așa după cum ele au fost înregistrate în »Monitorul Oficial, Partea III«, în special privind activitatea desfășurată de reprezentanții L. A. N. C.

Continuăm publicarea lor și în acest număr, în ordinea cronologică a ședințelor acestei sesiuni.

ADUNAREA DEPUTAȚILOR

Sesiunea Extraordinară 1931

Joi 18 Iunie 1931.

Dimineața

(Continuare din nrul de 1 Sept. 1931).

Se validează, după discuții, operațiunile electorale din jud. Rădăuți și Soroca.

Contestații asupra operațiunilor electorale din jud. Rădăuți:

D. Nichifor Robu (L. A. N. C.): D-le președinte, d-lor deputați, pătruns de cea mai profundă durere față de cele petrecute la Rădăuți, în umbra mormântului sfânt al lui Ștefan-cel-Mare, unde nația română a avut de suferit secole întregi de pe urma unei stăpâniri vitrege și străine, vin să aduc toate durerea Românilor dela Rădăuți și a creștinilor din această parte, că și acum, după atâția ani dela Unirea noastră, dela realipirea Bucovinei la patria noastră, nația română sângerează și suferă în nedreptăți, în ilegalități comise chiar de către administrația fraților noștri români, pe cari i-am așteptat împreună cu părinții, moșii și strămoșii, să ne unim, să ne înfrățim pentru apărarea aceluia loc sfânt și a drepturilor noastre pe acele locuri.

D-lor deputați, poate nicăieri în țara românească nu este mai multă nevoie să se dea atenție elementului românesc, ca în acest colț de țară, al Bucovinei, care, după cum și marele nostru poet și filosof Mihail Eminescu, a calificat-o:

„Iară tu, sărmană Bucovină,
Diamant din stema lui Ștefan,
Rămăsa-i roabă și cadână,
Pe mâini spurcate de Jidani“.

La Rădăuți, unde mormântul lui Ștefan-cel-Mare, dela Putna, este în-

conjurat de acele sate care poartă numele de „Straja“, strajă a mormântului lui Ștefan Voevod, unde trebuie să străjuiască și astăzi arcașii lui Ștefan-cel-Mare, astăzi acești arcași sunt dezarmați și în jurul mormântului Marelui Voevod, se găsește o haită de Jidani, care ne insultă nația și pământul sfânt al țării noastre.

O voce de pe băncile majorității: Nu ești în chestie.

D. Nichifor Robu: D-lor, sunt în chestie, pentru că acești indivizi, această nație, cea mai spurcată depe întreg globul pământului, a pus la cale și a condus în mod direct ingerințele și ilegalitățile cari s'au petrecut cu ocazia alegerilor dela Rădăuți, din anul acesta. Duhul cel rău, duhul satanei a stăpânit alegerile dela Rădăuți, a intrat în inima celor cari au condus aceste alegeri și au făcut cele mai mari nedreptăți națiunii românești de acolo, nedreptăți pe cari d-voastre sunteți datori să le reparați prin hotărîrea d-voastre de astăzi, invalidând alegerea dela Rădăuți.

A fost și o pornire de sus și această pornire nu ne-o putem explica decât tot așa, că s'a pornit în urma uneltirilor unor puteri oculte, presând și pregătind, în acest scop, un comunicat care s'a dat, — și nu știu cum de s'a putut da un astfel

de comunicat dela Ministerul de Justiție, — iscălit de d. ministru Hamangiu și anume unde citează șase județe ale Moldovei, acolo unde elementul românesc s'a afirmat cu mai multă tărie, că în aceste județe mai ales, — spune d. ministru al justiției în comunicatul pe care l-a dat și de care am luat cunoștință încă din ziarul „Curentul“ — propaganda cuzistă din anumite părți ale țării se face prin manifeste incendiare și revoluționare. Înțelegem libertatea alegerilor — zice d. ministru al justiției — dar nu înțelegem, cu această ocaziune să se facă propagandă revoluționară.

De aceea în județele Rădăuți, Botoșani, Suceava, Roman, Iași, Soroca, șase județe, dacă se vor întâlni asemenea manifeste, autorii și răspânditorii lor să fie arestați, iar în caz de infirmare a mandatului de arestare, procurorii au ordin să facă opoziție. Ce se întâmplă, d-lor astfel? Știm că, după procedura penală, atunci când se emite un mandat de arestare, acesta trebuie să fie confirmat; dacă nu este, atunci d. procuror are dreptul de opoziție, care se judecă la Camera de punere sub acuzare dela Curtea de apel. Dreptul de opoziție, d. procuror și-l poate exercita în termen de trei zile, iar Camera de punere sub acuzare mai are timp o săptămână pentru aceasta, astfel că, se înțelege, s'ar putea prelungi menținerea în închisoare a celor cari au răspândit asemenea manifeste până, probabil, după alegeri, ori cât aveau nevoie.

În felul acesta, înarmate cu acest ordin, au pornit autoritățile instigate de cartelații liberali, prigoana împotriva noastră, cu siguranța că ne vor putea pune la adăpost și și vor putea face propaganda și ilegalitățile criminale în libertate cum și cecece au făcut apoi, mai târziu, după cum voiu avea onoare să vă arăt.

D-lor deputați, întâmplarea a făcut ca atunci când am luat cunoștință de acest comunicat al ministerului de justiție, să nu fi tipărit încă nici un manifest la Rădăuți. Atunci mi-am scris manifestul și am plecat cu el la Cernăuți, unde am consultat un număr de juristi, nu numai membri ai L. A. N. C., dar am consultat chiar pe șeful de cabinet al d-lui fost ministru Sauciu-Săveanu, d. dr. Saghin, pe d. avocat Morărescu și pe alți avocați, pentru ca d-nealor să-și dea avizul dacă este ceva incendiar în acel manifest sau care ar putea să fie în contradicție cu legile sau să compromită liniștea publică și în acest caz d-nealor să scoată de acolo acel pasaj, pentru

ca eu să mă prezint în perfectă legalitate în fața alegătorilor și în fața autorităților statului.

D-lor deputați, cu acest manifest astfel corectat și îndreptat m'am prezentat la o tipografie creștină, nemțească, dela Cernăuți, singura tipografie la care ne-am tipărit toate manifestele, încunostiințând și autoritățile că acolo ne tipărim noi manifestele noastre, ca să nu mai aibă nevoie să ne caute prin alte părți sau să ne suspecteze.

D-lor deputați, mare mi-a fost mirarea când, după ridicarea acestor manifeste, la Cernăuți, intrând într'un local ca să iau cina, era seară, mă întâlnesc cu d. candidat de pe lista Uniunii Națională, dar din partea partidului național-liberal, d. dr. Eusebiu Popovici, cu care am avut onoarea să polemizez cu ocazia discuției validărilor dela Hotin. D. Popovici se uita la mine și arunca mereu ochii la manifestele noastre, din care scosesem câteva exemplare, fiind invitat la masa unor domni de acolo, și anume era d. profesor universitar Marmeliuc, d. profesor universitar și rector al universității Isopescu-Grecul și d. dr. Spănu, profesor universitar la facultatea de teologie din Cernăuți și mi-au arătat în glumă la masa de alături: Uite pe adversarul d-tale. Nu-i nimic, am răspuns, îi voi oferi și d-nealui un manifest, fiindcă nu conține nimic compromițător pentru noi, nimic care să jignească pe cineva. Fiindcă așa am înțeles să facem propagandă. A doua zi am plecat într'un turneu de propagandă cu organizațiile noastre, am ținut Duminică adunarea dela Vicovulde-Sus și până Miercuri am trecut prin comunele Borodin, Seletin, Șipote, Plosca, Serghieni, Putila și Toroceni și în sfârșit în regiunea muntoasă a Hușanilor, — la convoiul nostru, în această regiune, — s'au alipit mii și mii de hușani călări, împreună cu femeii și copiii, privind la noi ca la niște liberatori, fiindcă trebuie să vă spun, d-lor deputați, că această populație dela munte este complet distrusă de cămătarii jidani, această populație n'are nici o apărare acolo și așteaptă o dreptate creștină să li se facă. Și văzând steagurile noastre cu sfânta Cruce la care și ei se închină, s'au adunat cu toți în jurul steagurilor noastre și au mers împreună cu noi. Acest fapt a pus pe gânduri administrația, văzând că întreaga populație este cu noi și atunci s'au gândit că ar fi bine să se pornească cu ilegalitățile asupra noastră, mai ales că populația care

ne însoțea nu putea reacționa, fiindcă știți foarte bine că și în Basarabia ca și în Bucovina se găsește o populație creștină care când își cere drepturile, i se spune că este bolșevică, și ei n'au curajul să spună că sunt Români, fiindcă nu sunt Români de origine și de sânge, astfel încât această populație este îndepărtată sufletește de noi. Vasăzică s'au pornit acolo ingerințe împotriva noastră. De Sâmbătă seara dădusem un manifest d-lui dr. Popovici, adversarul meu la Cernăuți și peste trei zile, Miercuri, în care răstimp noi trecusem prin acele regiuni, ne-a ajuns un raport dela Putila, în care se spunea că noi, în trecerea noastră, am răspândit manifeste incendiare, manifeste cari îndemnau lumea la rebeliune și pentru acest motiv în ziua de Ispas, Joi, când trecusem peste câteva sate din jurul Rădăuților, intenționam să mergem spre Siret prin Rădăuți, pe când treceam cu automobilul sunt întâmpinat de o trupă de sergenți de oraș, cu comisarul în frunte, vin înaintea automobilului și cer să oprim.

Eram împreună cu candidatul nostru d. Iuliu Leca, un om în vârstă și cu experiență, care mă sfătuește să opresc mașina, lucru ce l-am făcut.

Am întrebat pe comisar, ce este? — „D-le Robu, sunteți invitat la poliție, la d. șef. — „Ați putea să-mi comunicați pentru ce?“ — „Nu ni s'a comunicat, dar vă rog să veniți d-voastră“.

— Zic: „Iacă plecăm“. „Urcă-te în mașină“.

Nu, pe jos!

Deși nu era departe, dar dece să fi mers pe jos, Am spus agentului: Comunica d-lui șef că mergem întâi pe la tribunal, unde trebuie să regulăm unele formalități, privitor la liste și apoi venim“.

Nu ni s'a îngăduit, pentru că scopul era tocmai ca să ne împiedice, precum se făcuse la Bălți, să depunem listele la timp, prin arestarea mea.

Fiind deprins cu ilegalitățile făcute la Rădăuți, am spus d-lui Mironescu: „Mă duc, dacă îmi prezinți un mandat de arestare. Dacă sunt pur și simplu invitat, atunci înțeleg să viu când îmi convine mie, dar când sunt silit să merg cu forța, aceasta însemnează arestare și înțeleg să nu-i dau curs, decât pe baza unui mandat de arestare, potrivit textului constituțional“.

D-lor deputați, mi s'a comunicat că este și un mandat. Sergenții s'au postat în fața mașinei în jurul nostru

și mi s'a remis apoi o notă telefonică a d-lui procuror, în care se zicea că în interesul cercetărilor asupra manifestului este nevoie de cercetarea noastră, sub stare de arest. Atunci am fost ridicat și dus la poliție.

Am fost menținut, fără mandat de arestare, până a doua zi, când am fost chemat la parchet, unde se făcea rechizitorul ordonat de către ministrul justiției pentru a se vedea dacă este cazul a se emite un mandat de arestare sau nu.

D-lor, mărturisesc, pentru cinstea justiției, din părțile noastre, că a avut curajul un judecător de talie, un consilier de Curte și care avea delegație ca judecător de instrucție, să cerceteze cazul manifestului. Mă miram dece această cercetare, de oarece știam că manifestul nu cuprinde nimic incendiar și am mers cu conștiința liberă în fața judecătorului de instrucție. Mare mi-a fost însă surprinderea când am constatat că manifestul care mi se imputa era o plagiară a manifestului nostru, în care se introduseser anumite pasagii, în care se spunea cam așa:

Că eu, capul de listă cuzist, în acel județ, ordon, ca, atunci când vor veni partidele politice în propagandă, în frunte cu ministrul de război, generalul Ștefănescu Amza și colonelul Sion, prefectul județului, în loc de voturi să le dați ciomege și pietre și să le rupeți ciolanele.

D-lor deputați, gândiți-vă dacă se putea ca un om cu mintea întreagă să scrie un asemenea manifest. Dar din însuși textul acestui manifest fals se vede că pasagiile intercalate sunt în dizonanță cu restul textului. La prima vedere am crezut că e manifestul meu, dar când am cercetat deaproape, am constatat că lipsește clișeele cu insigna Christos, Regele, Națiunea, pe care nu l'a putut repropune și că pe contrapagină lipsește complet textul.

Textul are două clișee cu fotografia dlui președinte suprem al organizațiunii noastre.

Și, d-lor, manifestul pe pagina a doua conținea o statistică. Eu vorbesc numai de prima pagină, căci numai cea parte s'a tipărit unde s'a putut strecura această infamie la adresa d-lui ministru al armatei și la adresa prefectului județului.

M'am mirat de existența acestui manifest și imediat am protestat zicând că nu-mi aparține mie și am spus: știu, d-le judecător de instrucție, că există un anumit ordin al d-lui ministru de justiție. Eu am luat cunoștință de el înainte de tipărirea manifestului meu. M'am con-

format. Și chiar dacă alte dispozițiuni ne scoate cu 6 județe din lege, eu mă supun acestei presiuni de sus. Am să mă supun deci ordinului dat de d. ministru Hamangiu, atunci când veți găsi în manifestul meu o ațâtare a spiritelor, un text care poate să fie în contradicțiune cu liniștea publică și cu ordinea în stat, primesc să suport consecințele lui; dar atunci când mi se atribuie un alt manifest, cu un alt text, aceasta este o manoperă criminală, condamnabilă și acel care a făcut acest manifest este un criminal.

Din această cauză vă rog ca să mă judecați, dar să mă judecați pentru manifestul meu. Chiar dacă pe nedrept credeți că trebuie să fiu arestat, atunci să emiteți un mandat de arestare, dar numai dacă manifestul este al meu. Pentru un manifest falsificat intenționat, pentru o manoperă criminală, a unor oameni fără conștiință, după cum s'a dovedit — vă rog să nu mă arestați, ci să-mi faceți dreptate.

S'a citit raportul jandarmului din Putila. Ce conține el? În primul rând însă țin să aduc la cunoștință — cece am făcut și în trecut — că manifestele noastre le-am înmănat în primul rând jandarmilor și autorităților și pe urmă cetățenilor.

Cele 3 manifeste pe care le-am avut sunt: manifestul pentru țară, al d-lui președinte suprem; manifestul d-lui dr. Paulescu din București, profesor universitar, care este candidatul nostru și la urmă manifestul meu.

Manifestele acestea le-am depus pe toate la serviciul de siguranță dela poliția orașului Rădăuți și le-am înmănat personal și d-lui prefect. Prefect era d. avocat Slăvescu din București, care, d-lor, în adevăr, vă declar, că mi-a făcut o deosebit de frumoasă impresiune, în cece privește comportarea sa ca prefect, care pentru prima oară făcea apariția că avem un adevărat prefect la Rădăuți. Din păcate, nu a rămas și a fost înlocuit peste câteva zile, cum am să vă povestesc în curând, toate peripețiile.

D-lor, ce cuprinde raportul șefului de post? Cuprinde următoarea constatare, că, în trecerea noastră, în seara zilei de 19 Mai, prin comuna Putila și Toroceni, s'a găsit, în dimineața zilei a doua, aceste manifeste, în număr de 32; 7 afișate pe stâlpii de telegraf și restul împrăștiate pe movilele de prundiș.

D-lor deputați, în primul rând, nu am trecut noaptea și am dovedit aceasta, cu martori, la judecătorul de instrucție; căci, vă mărturisesc,

în momentul când s'a auzit că am fost arestați, venise câteva mii de oameni în Rădăuți să ia cunoștință de cece se petrece cu mine.

Atunci au venit martorii, cari au luat parte la acel turneu, care l-am făcut prin munți și au declarat, sub prestare de jurământ, că acest manifest nu a fost răspândit de mine pe unde am trecut, că acest manifest nu-mi aparține mie și este fals.

D-lor deputați, șeful de post Tîbulac dela Budila, raportează că în urma trecerii noastre, noaptea, pe acolo — vă rog să notați că toți martorii au declarat că noi am trecut în timpul zilei, pe la ora 4 — am lăsat aceste manifeste, pe care pretind jandarmii că le-au aflat a doua zi la orele 3 dimineața.

D-lor, iată, însă, ce a putut observa un judecător cu experiență: că cele șapte manifeste, despre cari zicea jandarmul că au fost găsite afișate pe stâlpii de telegraf, nu aveau nici o gaură de cui și nici un semn că au fost lipite cu ceva. Atunci d. judecător de instrucție a înțeles imediat despre ce este vorba. Celelalte manifeste erau foarte netede; căci așa proaspăt scoase dela tipografie, fuseseră înmănate jandarmului, pentru ca el să facă acest raport. De fapt, în noaptea aceea a fost o ploaie foarte mare prin partea locului, încât o hârtie, care ar fi stat în ploaie, nu mai putea să fie așa de netedă și de curată.

Judecătorul de instrucție nu emite mandat de arestare împotriva mea, ci comunică imediat procurorului general dela Rădăuți că are o convingere personală asupra acestei chestiuni. Atunci am fost pus imediat în libertate.

Procurorul dela Rădăuți, d. Adolf Zetel, zis Măndreanu, a făcut opoziție, care s'a judecat a treia zi, Luni dimineața, eu fiind în stare de libertate.

Opoziția d-sale a fost respinsă de către tribunalul Rădăuți. Atunci procurorul a făcut apel, pe care Curtea de Apel, a treia instanță, l-a respins.

Așa dar, d-lor deputați, această hotărîre a judecătorului de instrucție dela Rădăuți a fost confirmată de trei instanțe. Ce s'a mai petrecut însă după aceea? Mare mi-a fost mirarea — și vă mărturisesc că pentru prima oară se întâmplă în Bucovina un caz ca acela — că peste trei, patru zile, să citesc în *Monitorul Oficial* că judecătorul instructor dela Rădăuți, care este un neamț, dar care își împlinise cu conștiință rolul său de judecător de instrucție, a fost trimis ca judecător de ședință,

retrăgându-i-se delegația de judecător de instrucție. El a fost înlocuit cu un altul, în urma unui raport al procurorului general la ministrul justiției, care zicea că nu a făcut cercetările complete și nu m'a arestat pe mine.

Astfel am scăpat de arestare, cu două săptămâni înainte de alegeri și am putut face toate formalitățile ca să depun lista. Altfel am fi avut să ne plângem că am fost opriți să depunem lista cu toate formele legale la tribunal. Cum ni s'a mai întâmplat în altă parte.

D-lor deputați, au trecut numai trei zile dela judecarea acelei opoziții a procurorului dela Rădăuți și Marți am avut o adunare convocată în comuna Siret. Luni seara, însă, venind din propagandă prin județ, sergenții m'au dat în primire unul altuia și m'au dus la noul prefect, d. colonel Sion, care, se înțelege, era cu totul alt prefect decât avocatul Slăvescu, care este un om civilizat, care face onoare țării noastre ca om și cu care se putea sta de vorbă.

D-lor, d. colonel Sion, prefectul județului, găsește deci de bine să mă aducă la d-sa prin sergenți la ora 12 din noapte și să iasă — să iertați d-voastră — desbrăcat, în orice caz îmbrăcat foarte sumar, pe coridoarele prefecturii și să mă primească așa... însăfârșit, nu pot să vă spun cum... și să-mi comunice că pentru adunarea dela Siret n'am făcut formalitățile necesare. L'am întrebat ce forme trebuia se fac, ca să țin adunarea. Mi-a răspuns: d-le Robu, nu este vorba de forme, dar țin eu mâine o adunare în Siret și nu le putem ține amândoi în acelaș timp. I-am comunicat imediat că nu intenționăm să stânjenim acțiunea politică a altei organizații, pentru că noi suntem stăpânii curențului în județ. Am căzut de acord ca eu să țin această adunare, după adunarea d-nealor. Noi respectăm guvernul și ne dăm silință să-l respectăm și de acum înainte, am dat întâietate d-lui colonel să țină adunarea la ora 9, eu urmând să țin adunarea noastră la ora 11. Ne-am înțeles asupra acestui lucru în noaptea de Luni spre Marți. Marți eu n'am venit la ora 11. Eu credeam că depe urma acestui fapt am să culeg oarecari mulțumiri, deoarece făcusem un act de politețe față de noul prefect, pe care l-am cunoscut în împrejurările de care v'am vorbit. Am venit Marți la ora 12 jumătate la Siret. Bineînțeles, am întâlnit un număr mare de cetățeni cu muzică și cu steaguri, cari m'au

primit. În acelaș timp însă am fost primit și de o gardă de jandarmi în frunte cu d. locotenent-colonel de jandarmi Baroți, în frunte cu d. căpitan Isopescu, un șef de secție, un locotenent. Mi s'a pus în vedere imediat că propaganda noastră subversivă nu poate să fie îngăduită. Mi s'a spus: nu puteți să purtați d-voastră steagurile. Am întrebat, ce este subversiv, steagul tricolor al țării mele? Mi s'a răspuns: nu! Este subversiv ce conține și ce simbolizează acest steag. Pe steagul nostru este scris: „Christos, Regele și Nația“. Este subversiv Christos, Regele țării și Nația românească? S'au încurcat cu vorba și ni s'a spus că noi nu putem vorbi decât într'un singur fel. Ni s'a spus: „Vă dați seama de situația noastră, noi nu putem vorbi și nu putem să-ți comunicăm d-tale“. Ni s'a pus în vedere să înlăturăm steagurile și să nu manifestăm în oraș. În timpul discuției, d. căpitan Isopescu s'a dus la Siret să ia avizul d lui prefect. Răspunsul lui a fost două plutoane de jandarmi, în urma căpitanului Isopescu, care ne-au barat drumul și ne-au oprit să intrăm în oraș. Populația, care a venit în întâmpinarea mea, în număr de mai multe mii, mi-a adus și un armăsar pe care m'a invitat să-l încălec ca să merg în fruntea lor. D. colonel a venit înaintea mea și mi-a spus: d-le Robu, nu se poate să intri călare în Siret. Dar cum să mă duc, d-le colonel? Pe jos! D-le colonel, am venit cu mașina și mă duc călare. Nu este nici un text de lege, în care să se spună că ești mai periculos călare decât pe jos. D colonel Barozzi, pe care îl cunosc ca un distins militar, era adânc îndurerat că trebuie să discute în felul acesta cu mine.

În timpul acesta, soldații încărcau arme, în fața poporului, iar eu, am stăruit să se facă liniște, am rugat poporul să mă asculte și să stea pe loc. Au văzut și d-nealor că este imposibil să țină acea lume, cu două plutoane de jandarmi și atunci mă despart de colonel. Eu i-am zis: d-le colonel, d-voastră veți raporta așa cum s'au petrecut lucrurile, ceea ce faceți d-voastră, este o ilegalitate noi facem propagandă electorală și nu au ce cauta jandarmii, în convingerea ideilor, în mijlocul poporului. Și, atunci, raportați d-voastră că noi am ținut adunarea.

Ce se întâmplă, însă? D-nealui, cade de acord, să se dea o sală. I-am spus că nu putem ține adunare în sală, mai întâiu pentru că nu

incap oamenii și al doilea pentru că noi nu am angajat nici o sală. Atunci, d. colonel a spus: avem sala lui Gutman. I-am răspuns, că nu putem pentru prestigiul organizației noastre să ținem adunarea într'o sală jidovească. Cu tot concursul, pe care ni-l oferă guvernul, de a ne pune pe cheltuiala lui o sală la dispoziție, am refuzat acest concurs și am mers să ținem adunarea în piața orașului. Mă despar de d. colonel Barozzi, cu o strângere de mână, strigând: trăiască armata română, trăiască Majestatea Sa Regele și, ridicându-l pe poporul în sus, pentru că așa am crezut noi că trebuie să ne purtăm cu armata, ne-am despărțit omeneste, ne-am despărțit prietenește și imediat m'am dus să țin adunarea.

A treia zi, umbra poliția după mine și în sfârșit, Joi, a reușit să mă capteze...

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: Captureze.

D. Nichifor Robu: Să mă prindă când veneam dela Cernăuți.

D-lor, cum vedeți, era chestiunea să se facă prizonieri, pentru că era un războiu, mai ales că acolo, la Rădăuți, candida d. ministru al armatei. Trebuia, se înțelege ca ministrul armatei, în această calitate a d-sale, să deslănțuie războiul la Rădăuți. S'a pornit războiul. Războiul trebuia să aibă prizonieri, steagurile dușmanilor trebuiau să fie luate, trebuia să fie răniți și morți, ca pe un adevărat câmp de război. Dealtminteri, d-lor, vă asigur că d. ministru al armatei nici nu știa ce se petrece la Rădăuți. Noi avem toată dragostea și tot respectul față de armata noastră română și vă declar, cu toate sinceritatea, că a fost o onoare pentru județul Rădăuți, candidatura d-lui ministru al armatei. (Aplauze pe băncile majorității).

Deaceia nu putem să adresăm nici o imputare d-sale și nici măcar onoratului guvern.

Dar, era altceva. Erau cucii, cari făceau toată treaba la Rădăuți. Nu făcea acolo nimic nici guvernul, nici d. președinte al Consiliului, pentru care avem toată stima și tot respectul.

D-lor, m'am strecurat din gara Domnești, ca prin minune, cu un automobil, spunând jandarmului, care venea să mă aresteze, că încetez mașina, iar când m'am apropiat de jandarm, am dat gaze mașinii și m'am putut strecura. La Rădăuți însă, mai așteptau agenții și comisarii, ca să mă aresteze. Ca printr'o minune, m'am strecurat printre d-nealor și am ajuns acasă. Dar, imediat, după mine, venea o armată

întreagă de polițai, șeful poliției de acolo, comisarul Cudla, șeful siguranței și atâți alții, cu automobilul, cu trăsura, cu o mulțime de gardeni, mi-au înconjurat casa și au pătruns înăuntru, unde eram cu soția și copiii, pentru că să mă aresteze. Atunci, am întrebat: aveți măcar vreun mandat de arestare? Ce voiți cu mine, în casa mea? Doar nu voiți să mă scoateți din casă?

D-lor, fără vorbă multă, fără discuție, m'au luat pe sus, m'au pus într'un automobil și m'au dus la poliție.

Voci depe băncile majorității: Mai concis.

D. Nichifor Robu: Dacă ar fi fost vreunul dintre d-voastre acolo, ar fi văzut cât de concis ar fi fost. Eu însă, vă spun cât de concisă a fost poliția cu mine.

D-lor, când m'au luat de acasă, pentru a mă duce la poliția din Rădăuți, mi s'a spus că sunt chemat pentru a da o declarațiune, iar când am protestat, mi s'a comunicat că este un ordin să fiu transportat din Rădăuți. Am protestat din nou, arătând că am adversari politici și cerând să fiu transportat cel puțin a doua zi iar nu în timpul nopții. Poliștii au tăbărit peste mine, în localul poliției, m'au izbit, m'au înșăngerat, petele de sânge nu au dispărut nici astăzi depe ghetetele mele, m'au întins pe o masă, m'au legat de mâini și de picioare, m'au ridicat pe sus și m'au fărțit într'un automobil închis, transportându-mă în timpul nopții la Siret, iar dela Siret m'au dus la Cernăuți, într'o altă mașină. Prietenii mi-au pierdut urma. Până la Cernăuți, nu am primit nici un ajutor medical și am stat astfel, cu mâna rănită, 24 ore. Abia a doua zi, după ce mâna mi se umflase și se declarase infecție, cu mare greutate, cei d'n jurul meu au găsit de bine să mă trimeată la un medic și să mă panseze, iar medicul acela a găsit de bine să mă rețină în spital. Acolo am fost pansat și în sfârșit îngrijit. Dar a doua zi, abia peste 24 de ore, în timpul amiezii, fără avizul medicilor, am fost ridicat, cu forța de către poliție, vârit într'o mașină și transportat, pentru că prietenii miei îmi dăduse de urmă și aceasta nu convenea siguranței generale și guvernului.

Am fost transportat în timpul nopții la Siret, iar aci, de teamă că voi fi descoperit, m'au transportat la *Mihăileni*, până în ziua de alegeri.

La 1 Iunie am fost transportat la legiunea de jandarmi Rădăuți. Ac

s'a petrecut mare lucru. Imediat după sosirea mea au început să sosească căruțe cu săteni din județ, comunicându-mi că toți asistenții și delegații noștri sunt arestați și că la secțiunea de votare se petrec mari nereguli. Am fost supravegheat și am stat tot timpul la dispoziția d-lui locotenent-colonel Barozzi, care mă ținea de vorbă și imi promitea că din oră în oră voi fi liberat. Am stat astfel până la ora 7 seara. După aceea d-l procuror a dat ordin să fiu pus în libertate, după ce am fost ținut vreo cinci zile arestat, fără mandat de arestare, fără nici o formă legală.

Am fost răpit, așa după cum se petrec răpirile de bandiți din Chicago. Căci eu admit să fiu arestat, dar să fiu arestat cu forme legale și să mă pot apăra. Dar în timpul nopții să mă duci unde vrei, în contra voinții mele, să mă legi în lanțuri, să curgă sângele din corpul meu, aceasta nu este o procedură omenească, nici juridică și nici măcar politică.

Am fost pus în libertate și imediat ce am plecat, la câteva secții de votare, spre a-mi da seama de cele ce s'au petrecut în urma mea, telefoanele încep să sbârâne ca la prima secție, unde voiu fi prins, să fiu arestat. Care era scopul? Procurorul și-a făcut datoria, și m'a pus în libertate; aceasta era o altă arestare, care începea după două ore și nu puteam să mă plâng de faptul că am stat atâtea zile la închisoare și numai pentru faptul că am fost arestat din nou.

Trec pe la o secție de votare, Burla, unde vota și satul meu natal, Volovăț. Găsesc deplin liniște și orânduială, pentru că a fost acolo un Judecător, Procopovici, care face desigur, cinste magistraturii noastre, magistrat care a procedat absolut legal, lucru care se dovedește, cum v'am spus și prin rezultatul satisfăcător obținut de noi, toate celelalte liste, în afară de guvern, care a obținut 102 voturi, au avut cam puțin, 40 de voturi, altele 15—20 de voturi.

Și, cu această ocazie, să-mi permiteți să mai amintesc un lucru: imediat ce a început campania electorală în județul nostru, prin sate n'a îndrăznit să meargă nici un candidat, nici guvernamental — mă refer la liberali — nici din opoziție. Și poate că d-voastre ați aflat ce au pățit d-nii aceia din opoziție în prima comună în care s'au dus în campanie electorală, în acel județ, faimosul fost prefect Vișan și cu fostul deputat Percec, cărui doc-

torul Lupu i-a spus, într'o ședință, că este vita încălțată a parlamentului, indivizi cari au fost diriguitorii crimei și ingerințelor întâmplate la 3 Feb uarie, când au fost răniți zeci de gospodari și l-au omorât pe studentul Popescu.

Ei bine, cum v'am spus, acești oameni și-au luat răsplata cuvenită în prima comună în care au îndrăznit să intre în județ. Mereșeuți, mai departe numai cutezând să meargă.

Iar în ce privește candidații guvernamentali, desigur, d-lor, că dacă aceștia ar fi venit în numele guvernului Uniunii Naționale, în numele d-lui profesor Iorga, ar fi fost primiți cu brațele deschise, pentru că trebuie să recunoaștem că lumea aștepta de multă vreme o îmbunătățire, o îndreptare a situației, sătulă fiind de samavolniciile partidelor politice săvârșite dela războiu încoace. (Aplaze pe băncile majorității).

Dar, d-lor, aceștia nu veneau în numele d-lui profesor Iorga, ci veneau în numele partidului național-liberal, spunând peste tot: „măine vom veni noi singuri la putere“. Într'adevăr, d-lor, acolo în județ, d-l Iorga avea un reprezentant de seamă, un fost revizor, un om în vârstă, Dimitrie Teleaga, om consecvent om de caracter... (aprobări pe băncile majorității), dar care datorită nu știu căror manopere, a fost înlăturat de pe listă. Și vă afirm că dacă lista Uniunii Naționale ar fi fost formată de acest om onorabil, d-voastră aveți un succes mult mai mare în județ, înlăturându-se totodată și toate crimele săvârșite.

Ei bine, d-lor, au început liberalii cu propaganda lor, vorbind pretutindeni, numai de recenta lor venire la putere. Dar pentru că știau cum vor fi primiți prin sate, cunoșteau atmosfera, au căutat, desigur, să se puie la adăpost. Și, d-lor, oare cine era mai nemerit pentru aceasta, cine forma o mai bună pavază decât colonelul Sion, prefectul județului, un om priceput în ale armatei, dar care desigur n'avea experiența necesară în cele ale politicii?

Și cu un ordin al d-sale, mergând la adăpostul d-sale, ei, desigur, și-au putut face demagogia și crimele lor.

Nu reproșez nimic d-lui colonel, d sa este un militar de ispravă, dar fără îndoială, că a fost, în această ocazie, victima acestor oameni fără scrupule, acestor învechiți chițibușari politici, cari l'au întrebunțat ca pavază, pretutindeni în județ, îmbrăcăminte militară, păstrându-și, cum trebuie de altfel, întreg presti-

giul. Într'adevăr, când vorbea colonelul, lumea striga: „Trăiască d-l Iorga“, iar când vorbeau liberalii nu se auzea decât: „hoții la pușcărie!“.

Aceasta era, d-lor, situația și dacă n'ar fi fost uniforma militară, pe care poporul nostru știe să o respecte, d-nealor nu puteau să pătrundă în sate și păteau și ei ca național-țărăniștii.

Dar, d-lor, ori a fost o echipă cu căpitanul Isopescu, ori cu altul, în orice caz, fapt este că au fost acolo din belșug uniforme militare, pentru ca d-voastră să faceți paradă, ca să fiți ajutați prin aceasta la succesul d-voastre. Eu vă declar, după ferma mea convingere, că în județ puteați să luați 2.000 de voturi maximum, nu mai mult. Știați acest lucru și de aceea ați început să vă faceți propagandă cu uniforme militare și terorizând lumea. D-l colonel Barozzi, care a făcut acel raport dela Siret, cu care m'am d soartit, cum vă spuneam, în condițiunile cele mai bune și prietenești, a fost silit tot de către liberalii de acolo să dea o declarație că a fost călcat de calul meu și că eu am făcut o rebeliune, al cărei cap am fost! Or ce s'a întâmplat, d-lor? S'a luat lista delegaților și asistenților noștri care a fost copiată la tribunal și s'a pus la dispoziția d-lui colonel ca să declare că aceia au fost complicitii mei la rebeliune, când, d-lor acela nu cunoștea un singur om din județ! Și atunci, au fost arestați și molestați 23 de țărani din județ, cari în ziua aceea nici nu au fost la Siret, veniseră numai din pădure cu căruțele cu lemne și în loc să le descarce, au fost ridicați seara de jandarmi și duși la post și ținuți zile întregi.

D-lor deputați, eu am fost la Rădăuți deabea în ziua alegerilor și nu știam ce s'a mai petrecut în județ. Am aflat că toți asistenții și delegații noștri au fost arestați, s'a copiat lista lor de către dactilografa d-lui avocat Cucu, unul dintre cuci, care a predat apoi această listă ca să fie arestați oamenii noștri. (Întrețurperi pe băncile majorității). Eu cred, d-lor, că cele petrecute la Rădăuți merită măcar o ascultare din partea d-voastră, — știu de altfel că d-voastre validați tot.

D-lor, la secțiunea de votare Marginea, găsesc că întreaga comună nu votase, pentru că era acolo un judecător jidan, Hausvater și acesta a avut toată grija ca să lase să se facă orice ingerințe împotriva noastră, pentru că această situație, o

avem noi în Bucovina, că în unele părți ne judecă Jidanii.

La Vicovul-de-Jos, când ajung, era noapte, sunt primit de armată. La orele 12 scrutinul nu fusese făcut, iar d-l judecător supraveghea pe afară împrăștierea populației.

D-l Popovici, care era candidat acolo, a avut grija să lase un înlocuitor, care să se intereseze de împrăștierea populației, de avocatul Nastasi. Acolo era cea mai tare secție de votare a noastră, fiindcă erau trei sate mari. Și cum lumea aștepta, cum este obiceiul, afară în curte, rezultatul votului și noi aveam candidatul nostru înăuntru în localul de vot, așa încât nu se puteau fura voturile, candidatul nostru trebuia să fie dat afară. Dar dacă era lumea adunată în curte nu putea să-l dea afară cu ușurință și atunci au început să împrăștie lumea pentru ca să poată înălțura cu ușurință pe candidatul nostru. Am venit și eu mai târziu și am fost arestat imediat în localul de vot, candidatul nostru a fost dat afară și urnele au fost schimbate. Aceste procedee trebuie să indigneze pe oricine. D-l e prim-ministru, să vedeți ce s'a făcut...

D. profesor N. Iorga, Președintele Consiliului, ministrul Instrucțiunii publice și al cultelor: Să mi dai mie, am să-i pedepsesc.

D. Nichifor Robu: D-le prim-ministru, aci am un dosar plin cu buletine pentru lista noastră, care au fost anulate, nu știu pentru ce motiv.

Dar, d-lor, ceva mai mult, când s'a împrăștiat lumea dela locul de vot, s'a tras în popor și știți care a fost rezultatul? Iată dovada!

(D. deputat Robu arată Adunării o cămașă țărănească plină de sânge.) (Exclamații).

D-lor deputați, ce s'a petrecut acolo nu s'a petrecut nicăeri în toată țara, și chiar eu am fost arestat și m'au ținut încă 11 zile după ce s'au terminat alegerile, până Joi, înainte de deschiderea Corpurilor Legiuitoare. Când am voit să vin la București, tribuna'l a refuzat să-mi dea adeverința constatatoare că am fost ales și siguranța mă căuta pretutindeni. A trebuit să iau un automobil și să fug, a trebuit să străbat peste 300 kilometri cu automobilul o noapte întregă ca să scap de jandarmi.

D-lor deputați, pentru onoarea d-voastre și pentru satisfacția populației creștine dela Rădăuți, vă rog să invalidați alegerea. (Aplauze pe băncile L. A. N. C.).

În legătură cu discuțiile pentru jud. Soroca:

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: D-lor deputați, este încriș la cuvânt d. C. Stere.

D. Al. Periețeanu: Cer cuvântul.

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: D. deputat Periețeanu are cuvântul.

D. Al. Periețeanu: D-lor, sunt autorizat de prietenii politici cari fac parte din grupul Vlad-Tepeș, căruia aparțin și eu, să fac o declarație:

Nu putem uita cuvintele triste și ideile cari au fost răspândite în momentele tragice ale Țării Românești. Ne este imposibil, în acest parlament, să ascultăm pe omul care a răspândit acele idei, pe care toți le cunoașteți.

Respectuoși de verdictul popular, nu putem să cerem exclusiunea din parlament a unui reprezentant al națiunii; însă declarăm că, ori de câte ori va lua cuvântul acest domn, eu și prietenii mei politici vom părăsi sala. (Aplauze prelungite pe băncile majorității).

Voci: Și noi.

D. C. Leana: Nici o pagubă.

D. Dr. P. Topa: Mă unesc în totul cu declarațiunile d-lui Periețeanu și ori de câte ori, omul de tristă amintire, care arunca în tranșeele apărătorilor Țării-Românești zarul „Lumina”, majoritatea nu va asculta pe acest om în parlamentul Țării-Românești întregite.

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: Părintele Câmpeanu are cuvântul.

Părintele Ilie Câmpeanu: Eu, protopopul Ilie Câmpeanu, de 72 ani, care din 1883 am luptat cu cinste, dar am fost și ascultat în secuime și după aceia doi ani și jumătate în Moldova, ca confesor și inspector peste spitale, cu patru feciori în armată, declar că în acei doi ani și jumătate în Moldova am suportat, cu cea mai mare greutate, împreună cu familia mea, pribegia, Risipirea averii și toate suferințele îndurate n'au fost însă nimic față de acel oprobriu de a fi trebuit să suport pe acel care se numește Stere. De acum nu-l vom mai suporta și prefer să abdic delă orice, decât să stau în față astăzi cu un om ca Stere. (Aplauze prelungite pe băncile majorității.)

Voci: Il vor asculta cei din Basarabia.

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: D. Stere are cuvântul.

(D-nii deputați din majoritate și reprezentanții Partidului Național-Liberal de sub președinția d-lui I.

G. Duca, părăsesc, ostentativ, incinta. Se strigă: „Jos Stere! Jos trădătorul“).

O voce de pe băncile din stânga: Piecați mai repede; se răcește friptura.

D. Giuglea: Ași vrea să știu dacă d-nii aceștia se asociază din nou cu trădătorii? (sgomot).

D. V. Trifu: Vă rog a-mi da cuvântul, d-le președinte.

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: Aveți cuvântul.

D. V. Trifu: D-le președinte, d-lor deputați, în numele Ligii Apărării Naționale Creștine declar că nu vom sta în sală cât timp va vorbi acest domn.

D. Dr. N. Lupu: Ce te faci cu d. Cuza? (Ilaritate).

D. A. C. Cuza, președinte de vârstă: Situațiunea mea este foarte simplă: dacă ași putea să reprezint aci Liga Apărării Naționale Creștine aflându-mă în rândurile ei, nu aș fi stat un moment să ascult cuvântarea acestui domn; fiind însă președinte sunt silit să rămân.

D. C. Stere:

Și știți d-voastre că la Senat sunt aceeași alegători, numai tineretul este exclus. Și aici pot să dau prezidentului nostru o dovadă de obiectivitate. Tineretul din Soroca în timpul din urmă nemai putând suporta regimul acesta, a fost câștigat în mare parte de L. A. N. C.

D. dr. N. Lupu: „Les extremes se touchent — d. Cuza fiind foarte bătrân, atrage pe cei tineri (Ilaritate).

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: Vă rog să mă considerați absent din această ședință (Ilaritate).

D. C. Stere: Mă rog, absența adesea nu atarnă de voința oamenilor, ci dată de Dumnezeu.

D. dr. N. Lupu: Vezi, domnule Cuza, Dumnezeu te-a pedepsit și te-a pus acolo și acolo rămâi. (Ilaritate).

D. Armand Călinescu: Putem să luăm prezența d-voastră drept o absență?

Terminând **D. C. Stere**, D-nii deputați din majoritate și reprezentanții partidului național-liberal, de sub președinția d-lui I. G. Duca, ocupă băncile, la locurile lor.

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: D-lor deputați, întrucât cuvântarea, care a motivat plecarea d-voastră, s'a terminat, rîmtrăm în continuarea lucrărilor.

După amiazi.

Se validează, după discuții operațiunile electorale din jud. Caliacra,

Lupușna, Durostor.

În cursul discuțiilor pentru jud. Durostor:

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: D. Tașcu Pucerea are cuvântul.

D. Eduard Mirto: D-le președinte, îmi dați voie să spun câteva cuvinte. La alegerile dela Durostor mi-am îngăduit să fac și eu o contestație. Mărturisesc că ar fi să repet înaintea d-voastre o serie de fapte pe care am avut onoarea să le expun și atunci când a fost vorba de alegerile dela Hotin, așa că n'ași mai vrea să vă răpesc vremea și să vă fiu displăcut, ascultând d-voastră, în parte, pentru a doua oară, aceleași lucruri. Ca să facem economie de timp, rog pe d. președinte, după ce va termina d. Tașcu-Pucerea, să-mi acorde vreo

5 minute pentru a adăuga câteva cuvinte.

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: D-le Mirto, economia de timp ar fi ca d-voastră, cu generozitate, să renunțați și la aceste „câteva cuvinte“. Dar dacă d-voastră țineți neapărat să vorbiți, poftiți acum, întrucât trebuie să vorbiți înaintea d-lui Tașcu-Pucerea. (Aplauze pe băncile majorității).

D. Eduard Mirto: D-le președinte, sunt economii și economii. D-voastră cereți ca economia să fie radicală, pe când eu cer numai un procentaj

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: Vasăzică ați renunțat la cuvânt! Camera vă este recunoscătoare. (Aplauze pe băncile majorității).

D. deputat Pucerea are cuvântul,

Sărbătorirea aniversării nașterii dlui Primministru N. IORGA.

În timpul susținerii contestației asupra operațiunilor electorale din jud. Olt, din partea dlui V. Rădulescu.

D. N. Iorga președintele Consiliului de Miniștri, luând loc pe banca ministerială, este primit în aplauze îndelungate și cu strigăte de „ura“ din partea majorității.

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: D-le prim-ministru, sunt pus în situația fericită ca să dau glas și să explic manifestația unanimă a acestei Adunări, care vi se adresează în momentele acestea, când țara întregă sărbătorește aniversarea nașterii d-voastre. (Aplauze pe băncile majorității, ale partidului național-liberal și L. A. N. C.).

Țara întregă admiră opera d-voastre culturală; Adunarea deputaților aclamă opera d-voastre politică, ce se săvârșește acum. (Aplauze pe băncile majorității).

Deocamdată această Adunare, d-le prim-ministru, a dat un exemplu unic. Pe când altă dată validarea alegerilor se discuta săptămâni întregi, această Adunare a validat alegerile în trei zile.

Oratorul care a binevoit să-mi cedeze cuvântul, pentru a vă aduce acest omagiu la cunoștință, acest orator se ocupa de ultimul județ, județul Olt, ale cărui alegeri urmează să fie validate. Alegerile din toate celelalte județe sunt validate. (Aplauze pe băncile majorității).

Acesta este darul pe care Parlamentul vi-l face cu ocazia zilei d-voastre de aniversare.

Să trăiți la mulți ani. (Aplauze prelungite și repetate pe băncile

majorității. Majoritățile, reprezentanții partidului național-liberal de sub președinția d-lui I. G. Duca și L. A. N. C., în picioare, ovaționează).

După dl I. G. Duca:

D. Gh. A. Cuza: D-le prim-ministru, L. A. N. C., plină de administrație pentru opera d-voastre, covârșitor de importantă pe tărîmul culturii și politicii naționale, în această zi de sărbătoare, care este și o sărbătoare a românismului, vine să vă aducă și expresia sentimentelor sale omagiale. (Aplauze prelungite.)

Toți acei cari vă ridică glas de slavă și de urare, toate sentimentele curat românești, au fost educate și îndrumate de d-voastre. (Aplauze prelungite și îndelung repetate.)

Generația de ieri și cea de astăzi, împărtășită din suflul genialei d-voastre personalități, a început prin a vă omagia pe tărîmul realizărilor, înainte de a vă omagia aci. (Aplauze prelungite.)

Mângâierea cea mare a d-voastre, astăzi, este aceea a părintelui, care își vede copilul urmându-i calea și îndemnul.

Apostol al neamului, pentru care va-ți jertfit truda și sufletul, aveți binemeritata satisfacție de a vedea în clipa de față neamul întreg unit în jurul d-voastre, prin dragostea și recunoștința ce vă poartă. (Aplauze prelungite și îndelung repetate.)

L. A. N. C., care năzuiește către acelaș ideal ca și al d-voastre, de asanare morală a vieții noastre pu-

blice, uită că altele îi sunt mijloacele și programul înlăptuirii acestuia, pentru a-și aminti în prezenta clipă de faptul că sunteți nădejdea și cheazășia unui viitor mai bun pentru neam. (Aplauze prelungite.)

În cadrul celui mai curat patriotism, reprezentanții din parlament ai L. A. N. C. ului, de sub președinția d-lui profesor A. C. Cuza, vă urează mulți și glorioși ani, pentru a înlăptui ceea ce țara așteaptă dela d-voastre, ca o binecuvântare dumnezeiască. (Aplauze prelungite și îndelung repetate) Să trăiți.

După terminarea cuvântărilor:

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: D. președinte al Consiliului are cuvântul.

D. profesor, N. Iorga președintele Consiliului, ministrul instrucțiunii publice și al cultelor: D-le președinte și d-lor colegi, eu m'am ascuns și d-voastră ați sfârșit prin a mă descoperi.

Îmi pare foarte bine, și-mi pare foarte rău.

Îmi pare foarte bine, pentru sentimentele pe care d-voastră binevoiti să mi le exprimați; îmi pare foarte rău, fiindcă discreția mea a suferit și sufer acum mai mult, când găsesc așa de greu cuvintele prin care să vă arăt sentimentele mele.

Dar înainte de a încerca să găsesc o explicație a acestei manifestații pe care v'o spun în toată sinceritatea, am convingerea de a fi meritat prea puțin, ori unde și încă mai puțin decât aiurea, aici, eu sunt dator să mulțumesc devotatului președinte al acestei Adunări. (Aplauze prelungite pe băncile majorității, care în picioare, aclamă pe d. A. C. Cuza), care a dovedit că în România, moșnegii pot face minuni; moșnegi, ca dumnealui și doresc să am puțință să-mi spuneți și mie, că fără a face minuni și eu am putut, urmând exemplul unui lung șir de înaintași, să aduc peste vârsta mea, oarecari servicii țării. A sfârși în trei zile validările acestea grele, în care erau lucruri, cu privire la cari să-mi fie permis, a-mi arăta adâncă părere de rău, că nu am mulțumit pe toată lumea; a isprăvi în trei zile partea aceasta delicată și dureasă, care precede lucrări pe care le doresc spornice, aceasta este într'adevăr o minune. Și îmi aduc aminte de cuvintele cu care venerabilul șef al poporului cehoslovac se exprima într'o scrisoare pe care a avut nesfârșita bunătate de a o adresa și de a-mi îngădui să o și public. Spunea, președintele Massaryk: „Totuși este bine, că în Europa

aceasta de după război au rămas câțiva profesori".
(Aplauze pe băncile majorității).

D. președinte Cuza, d. profesor Cuza și prietenul meu de lungi ani de zile, Cuza, (aplauze prelungite pe băncile majorității), este unul dintre aceștia.

Acum ce a fost la mijloc între cutare oameni din această Cameră, începând cu d. președinte și mergând până la aceia cu care într'un moment, împrejurarea a făcut să schimb cuvinte, cari nu erau de cea mai perfectă prietenie, este și aceia, dar eu, încep prin a spune că eu însumi să fiu iertat, dacă prin atitudinea mea am putut provoca, în orice grupare și la orice om, cel mai mic moment de nemulțumire. (Aplauze prelungite, unanime).

D. A. C. Cuza, președinte de vârstă: Suspend ședința pentru cinci minute.

— Ședința se suspendă.

La redeschidere:

— Ședința se deschide la ora 18,50.

D. A. C. Cuza, președintele de vârstă: D-lor deputați, în așteptarea lucrărilor comitetului ales pentru cercetarea contestațiilor vă comunic că nici astăzi, nici mâine dimineață, nu vom avea ședință.

Ședința viitoare va fi mâine la ora 15.

La ordinea de zilei avem continuarea discuției asupra validării operațiunilor electorale din județul Olt. Ridic ședința.

(Urmare în numărul viitor).

Am onoare a Vă aduce la cunoștință că mi-am redeschis

Atelierul de croitorie

în Calea Reg. Ferdinand No. 12 (în curte).

**Primesc spre confecționare haine și paltoane, după ultima modă.
Rugându-Vă sprijinul rămân**

*Cu toată stima
Liviu Câmpean*

Prețuri modeste!

Serviciu prompt!

La Restaurantul „SOLID“

CLUJ, Str. Barițiu No. 16

Se găsește cele mai gustoase mâncări și foarte eficiente **prânz cu 20-25**

Lei și cină cu 15-20

iar abonamentele lunar

1000 Lei

- Rog spriginul onor public Clujan -

Teofil Moldovan
proprietar

Citiți și răspândiți

Infrățirea Românească

CLUJ, Calea Reg. Ferd. 36.

Hotelul Parc

Este cel mai eficient din Cluj, o cameră costă dela 80 Lei în sus, pentru funcționarii voiajori mare reducere, rugăm onor public să ne cerceteze pentru a se convinge

Telefon 66.

IOAN CIOCIU
PROPRIETAR